

enkelte Bestemmelser deri, som jeg skal tillade mig, jeg kan sige, atter at henlede det høje Tings og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa. Jeg sliker herved til de Bestemmelser angaaende Underholdningsbidrag, der findes i Lovforslagets første Kapitel. Som bekendt har Lovgivningen hidtil ikke tilstedet at affone med Fængsel paa Bånd og Brød Underholdningsbidrag undtagen til uægte Børn og til forladte eller separerede Husfruer. Det har saaledes kun været en mandlig Person, der kunde sættes paa Bånd og Brød til Afsoning af Underholdningsbidrag, derimod ikke nogen Kvinde. Lovforslaget gaar meget videre med Hensyn til sine Bestemmelser om en saadan Afsoning. Det foreskriver saaledes, at Manden, naar han ikke yder tilstrækkeligt Bidrag til sin Hustrus og sin Familjes og sine Børns Underholdning, skal affone det, som Dvrigheden bestemmer, at han skal staffe og yde til dem, selv under et bestaaende Ægteskab, som ikke har Karakteren af, at være delvis ophævet hverken ved Separation eller ved, at den ene Ægtefælle er flyttet fra den anden. Det samme gælder med Hensyn til Stedbørn, at der ligeledes af Dvrigheden kan paalægges Ægtefæller at yde Underholdningsbidrag til dem paa den Maade, at naar disse Underholdningsbidrag ikke ydes, skulle de kunne affones med Fængsel paa Bånd og Brød. Det samme gælder om Adoptivforældre med Hensyn til deres Adoptivbørn og om Mødre med Hensyn til deres uægte Børn. Lad mig tage et enkelt Tilfælde for at illustrere Betydningen af disse Bestemmelser. Dersom saaledes en Kvinde, der har et uægte Barn, som hun ikke faar tilstrækkeligt Underholdningsbidrag til af Faderen, enten fordi han affoner det, eller fordi han er forsvunden, eller man af andre Grunde ikke kan faa det fra ham, kommer i den Stilling, at hun maa paalægges et Underholdningsbidrag til sit Barn efter Dvrighedens Skjøn, er det ikke nok, at der kan gøres Adpantning hos hende, lægges Beslag paa hendes Løn, men naar dette ikke fører til Maalet, kan hun sættes paa Bånd og Brød til Afsoning. Det forekommer mig, at deslige Bestemmelser have stor Betænelighed, fordi det er bekendt, at naar der lægges Beslag paa tjenendes Løn, fører det meget ofte til, at Tjenesten opsiges vedkommende. Arbejdsgeberen føler sig generet deraf og vil ikke have dermed at gøre. Der er andre Bestemmelser i Lovforslagets 1ste Kapitel, og som navnlig indeholdes i § 11, som udbvide paa en anden Maade Underholdningspligten langt ud over de nu bestaaende Grænser. Dette gælder saaledes med Hensyn til,

at det ogsaa kan paalægges Forældre at udrede Underholdningsbidrag til deres Børn, naar disse ere over 18 Aar, og omvendt kan paalægges Børn at udrede Underholdningsbidrag til deres Forældre. Hensholdsvis gælder det samme om Adoptivbørn og Adoptivforældre, om uægte Børn overfor deres Mødre, og om Mødre med Hensyn til uægte Børn ud over deres 18 Aar. I Tilfælde af, at Fattigvæsenet forlanger saadanne Underholdningsbidrag tilbagebetalte, som det har udredet til de vedkommende, der ere blevne trængende, kan Forældrene, Børnene, Adoptivforældrene, Mødrene til uægte Børn og hendes Børn igen o. s. v. paalægges af Dvrigheden efter et Skøn, der er temmelig vilkaarligt, at udrede Underholdningsbidrag, og dersom disse ikke betales, kunde de vel ikke være Genstand for Afsoning, men derimod for Adpantning. Jeg har kun villet berøre disse Bestemmelser, fordi de, saa forekommer det mig, gribe saa stærkt, ud over den bestaaende Retstilstand, ind i private Forhold, at det forekommer mig, at det fortjener særlig Opmærksomhed at overveje, hvorvidt man i Virkeligheden tør og bør gaa til saadanne Bestemmelser. Det er herpaa, at jeg har villet tillade mig at henlede det høje Tings og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed. Jeg skal i Forbindelse hermed nævne endnu nogle enkelte Bestemmelser, som findes i Lovforslagets Kapitel 3 om Forsorgelsesmaaden. Der har som bekendt længe, og vistnok med megen Føje, været flaget over, at man ikke saa Steder i Fattighusene anbringer værdige og uværdige Personer sammen. Bestemmelserne i Lovforslagets Kapitel 3 gaa vistnok ud paa i det mindste til en vis Grad at forebygge dette; men det forekommer mig, at saaledes som disse Bestemmelser ere affattede, kan man nære nogen Frygt for, hvorvidt den gode Vilje, som der udtrykkes, ogsaa virkelig i Praksis vil medføre de tilsigtede Virkninger. Det staar saaledes for mig, at saadan som disse Bestemmelser ere affattede, udsætter man sig let for, at det kun bliver Bestemmelser, der staa paa Papiret, men som i Virkeligheden, i det mindste i mange Tilfælde, ikke ville komme til at faa nogen Betydning.

Da ingen hderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.